

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (második tanács)

2012. november 13.*

„Közösségi formatervezési minta — Megsemmisítési eljárás — Fűtőberendezésekhez szolgáló termoszfionok ábrázolásából álló lajstromozott közösségi formatervezési minta — Korábbi formatervezési minta — Megsemmisítési ok — Az egyéni jelleg hiánya — Az eltérő összbnyomás hiánya — A 6/2002/EK rendelet 6. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja — A technika állásának telítettsége — Indokolási kötelezettség”

A T-83/11. és T-84/11. sz. egyesített ügyekben,

az **Antrax It Srl** (székhelye: Resana [Olaszország], képviseli: L. Gazzola ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek kezdetben: G. Mannucci és A. Folliard-Monguiral, később: A. Folliard-Monguiral és F. Mattina, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásokban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **The Heating Company (THC)** (székhelye: Dilsen [Belgium], képviseli: J. Haber ügyvéd),

az OHIM harmadik fellebbezési tanácsának a The Heating Company (THC) és az Antrax It Srl közötti megsemmisítési eljárásokkal kapcsolatban 2010. november 2-án hozott határozatai (R 1451/2009–3. és R 1452/2009–3. sz. ügyek) ellen benyújtott keresetei tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács),

tagjai: N. J. Forwood elnök, F. Dehousse (előadó) és J. Schwarcz bírák,

hivatalvezető: C. Heeren tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. február 11-én benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az OHIM-nak a Törvényszék Hivatalához 2011. május 24-én benyújtott válaszbeadványaira,

tekintettel a beavatkozónak a Törvényszék Hivatalához 2011. május 18-án, illetve 2011. június 27-én benyújtott válaszbeadványaira,

* Az eljárás nyelve: olasz.

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2011. augusztus 22-én, illetve 2011. szeptember 19-én benyújtott válaszokra,

tekintettel a feleknek 2012. május 25-én és május 29-én benyújtott észrevételeire, a Törvényszék 2012. május 11-i kérdésére válaszolva,

a 2012. június 27-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

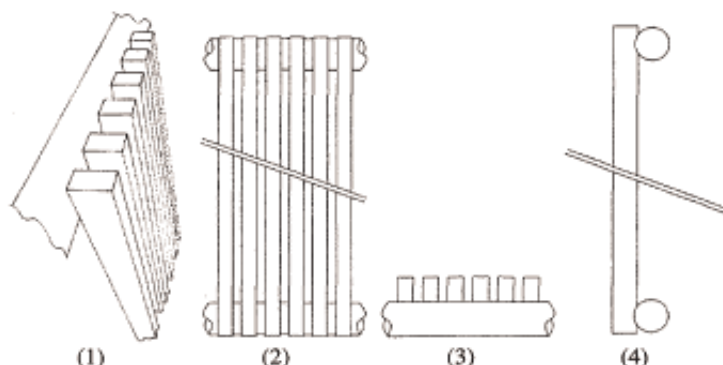
Ítéletet

A jogvita előzményei

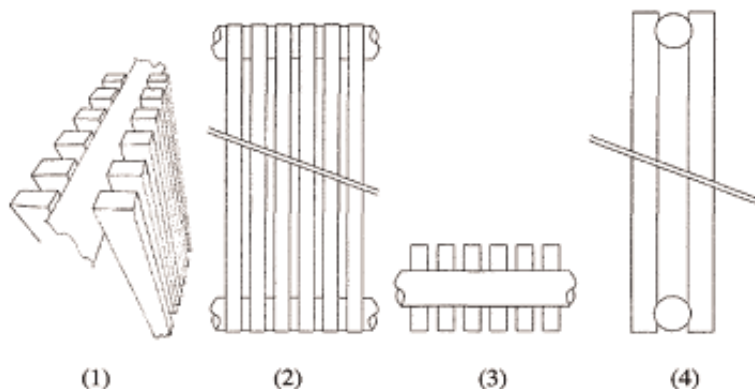
- 1 A felperes, az Antrax It Srl, nyolc a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) 2006. szeptember 25-én benyújtott, 000593959-0001-től 000593959-0008-ig terjedő számok alatt lajstromozott és a *Közösségi Formatervezési Minta Értesítőben* 2006. november 21-én, illetve 2009. április 20-án közzétett formatervezési minta jogosultja.
- 2 A felperes által az OHIM-hoz benyújtott kérelmek megfogalmazása szerint a formatervezési minták mindegyike termoszfionminták („modelli di termosifoni”) ábrázolásából áll, amelyek rendeltetése az ipari minták nemzetközi osztályozásának létesítésére 1968. október 8-án aláírt Locarnói Megállapodás 23.03. osztályába tartozó „fűtőberendezések” vonatkozásában történő alkalmazásukból áll.
- 3 A fentiekben foglaltak közül kizárólag a 000593959-0001. és 000593959-0002. sz. formatervezési minta tárgya a jelen alapügyeknek (a továbbiakban: vitatott formatervezési minták).

4 A vitatott formatervezési minták az alábbiak szerint kerülnek ábrázolásra:

– 000593959-0002. sz. formatervezési minta:

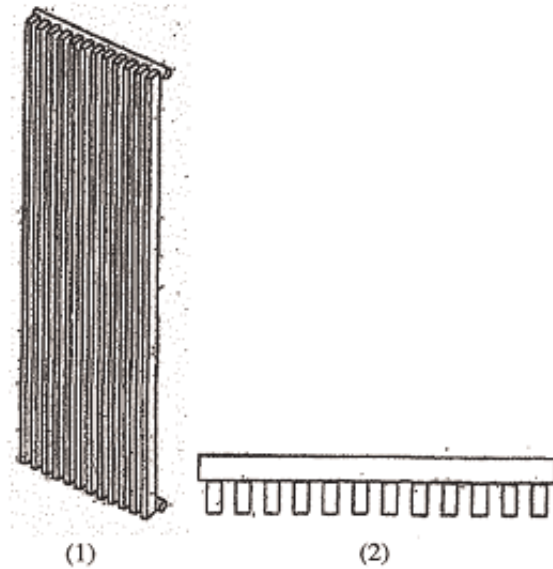
– 000593959-0001. sz. formatervezési minta:

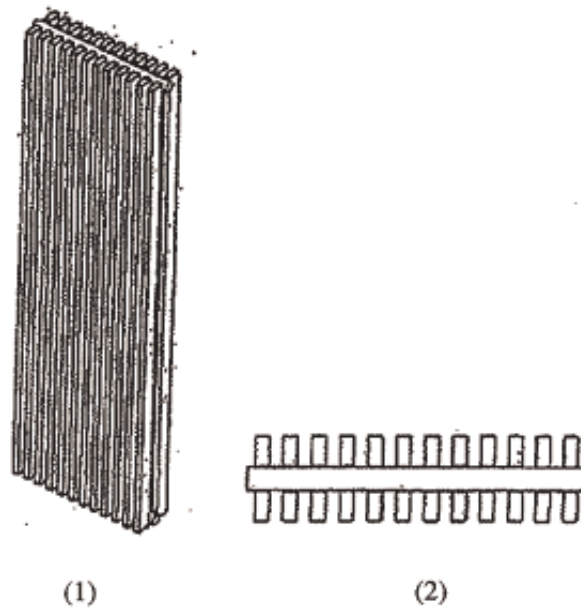
- 5 2008. április 16-án a beavatkozó, a The Heating Company (THC) a vitatott formatervezési minták oltalmának megsemmisítése iránt kérelmeket nyújtott be az OHIM előtt, amelyeket az ICD000005312 és ICD000005320 referenciaszámok alatt iktattak. Ezen megsemmisítés iránti kérelmek a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) 25. cikke (1) bekezdésének b) pontján alapultak, rendelkezés, amely visszautal ugyanezen rendelet 4–9. pontjában meghatározott feltételekre.
- 6 Megsemmisítési kérelmei alátámasztására a beavatkozó a vitatott, 000593959-0002. és 000593959-0001. számmal ellátott formatervezési minták tekintetében a 4. és 5. számot viselő német formatervezési mintákra hivatkozott (a továbbiakban: korábbi formatervezési minták), amelyek a 2002. szeptember 10-én közzétett, Franciaország, Olaszország és a Benelux államok területére kiterjedő 40110481.8. számú, nemzetközi formatervezési mintaként DM/060899 referenciaszámot viselő többszörös lajstrom alá tartoznak.

7 A korábbi formatervezési minták az alábbiak szerint kerültek ábrázolásra:

– 4. sz. formatervezési minta:

– 5. sz. formatervezési minta:

- 8 2009. szeptember 30-i határozataival a megsemmisítési osztály elrendelte a vitatott formatervezési mintaoltalmak megsemmisítését a 6/2002 rendelet 5. cikkében foglalt újdonság hiánya miatt.
- 9 Ezen határozatok ellen a felperes 2009. november 27-én fellebbezést nyújtott be.

- 10 2010. november 2-i határozataival (a továbbiakban: megtámadott határozatok) az OHIM harmadik fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a megsemmisítési osztály határozatait, tekintettel az újdonság hiányára vonatkozó megsemmisítési ok tekintetében történő megfelelő indokolás elmulasztására, és a vitatott formatervezési mintaoltalmakat megsemmisítette az egyéni jelleg hiányára való hivatkozással.
- 11 A fellebbezési tanács, különösen miután megállapította, hogy az előtte vitatott megsemmisítési osztály határozatai az újdonság hiányára (a 6/2002 rendelet 5. cikke) vonatkozó megsemmisítési ok tekintetében hiányosak a megfelelő indokolást illetően és ennek megfelelően azokat hatályon kívül kell helyezni, újabb vizsgálatot folytatott le ezen megsemmisítési okra vonatkozóan, és azt elvetette azon az alapon, hogy a vitatott formatervezési minták és a korábbi formatervezési minták (a továbbiakban együttesen: a szóban forgó formatervezési minták) nem „térnek el” a tervektől, mint például egy termékkód vagy egy minőségi védjegy, hanem ezen tervekre vonatkoznak, és e tekintetben nem illeszthetők a 6/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerinti „lényegtelen részletek” fogalmába.
- 12 A fellebbezési tanács ezt követően megvizsgálta az egyéni jelleg hiányából eredő megsemmisítési okot (a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja és 6. cikke).
- 13 Ezen összefüggésben a fellebbezési tanács aszerint határozta meg a 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti tájékozott használót, mint aki fűtőberendezéseket vásárol annak érdekében, hogy azokat otthonában felszerelje, és akinek lehetősége volt azokat megtekinteni, illetve az egyes modelleket összehasonlítani design és lakberendezési folyóiratokban, valamint szaküzletekben és interneten történő böngészés révén (a megtámadott határozatok 39. pontja).
- 14 Ezt követően a fellebbezési tanács megállapította, hogy „a [szóban forgó formatervezési minták] olyan fűtőberendezéseket ábrázolnak, amelyek két kör alakú keresztmetszettel rendelkező vízszintes, gyűjtőből állnak (a 000593959-0002. és a 4. sz. formatervezési minta esetén külső részen rögzítve, míg a 000593959-0001. és 5. sz. formatervezési minta esetén hátsó részen rögzítve), amelyhez előlről csatlakoznak a négyszögletes keresztmetszetű, sűrűn egymás mellett álló függőleges elemek (fűtőcsövek)” (a megtámadott határozatok 40. pontja).
- 15 A fellebbezési tanács a következő megállapításokat tette:
- „41. A [szóban forgó formatervezési minták] olyan elemekből állnak, amelyeknek formája megegyezik. A függőleges csövek négyszögletesek, a gyűjtők henger alakúak. A gyűjtők oldalsó kiugró részei azonosak.
42. A két fűtőberendezés általános megjelenését hasonlónak kell tekinteni, illetve olyannak, amely a tájékozott használóban nem okoz jelentősen eltérő összbenyomást, függetlenül attól, hogy a fűtőberendezést szemből, oldalról vagy közbenső szemszögből nézzük, ahogyan erre leggyakrabban sor kerül a rendes használat során.”
- 16 A fellebbezési tanács ezt követően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által a szóban forgó formatervezési minták tekintetében kiemelt különbségek, először is ami a csövek elülső (a továbbiakban: szélesség), illetve oldalsó (a továbbiakban: mélység) mérete közötti viszonyt, másodszor a csövek szélessége, illetve a csövek közötti távolság közötti viszonyt illeti, végül harmadszor ami a gyűjtő átmérője és a csövek mélysége közötti viszonyt illeti, nem tagadhatóak, azonban még ha együttesen is vesszük őket tekintetbe, nem elégségesek ahhoz, hogy módosítsák a tájékozott használó szemszögéből a szóban forgó formatervezési minták által keltett összbenyomást (a megtámadott határozatok 43–47. pontja).

- 17 Azon érvet illetően, miszerint jelen esetben az alkotói szabadság csak korlátozott foka vehető figyelembe, a fellebbezési tanács ezt az érvet elutasította arra való hivatkozással, hogy különösen ami a fűtőberendezések csöveit illeti, különféle megjelenésű keresztmetszetek képzelhetőek el (a megtámadott határozatok 48. pontja).
- 18 A fellebbezési tanács úgy határozott, hogy a vitatott formatervezési minták oltalmát meg kell semmisíteni, mivel nem rendelkeznek egyéni jelleggel.

A felek kérelmei

- 19 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül, amennyiben azok a vitatott formatervezési minták oltalmát megsemmisítették, azon az alapon, hogy nem rendelkeznek egyéni jelleggel, és következésképpen tartsa fenn hatályukban a formatervezési minták érvényességét;
 - a megtámadott határozatokat helyezze hatályon kívül, amennyiben azok az OHIM előtti eljárások során a beavatkozó részéről felmerült költségek viselésére kötelezték;
 - kötelezze az OHIM-ot és a beavatkozót a jelen eljárások folyamán felmerülő költségek és minden egyéb, jogszabály által előírt összeg megtérítésére;
 - kötelezze a beavatkozót az OHIM előtti eljárások során felmerült költségek összességének és minden egyéb, jogszabály által előírt összeg megtérítésére.
- 20 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a kereseteket;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
- 21 A beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a kereseteket;
 - a felperest kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére;
 - a felperest kötelezze az OHIM előtt felmerült költségek viselésére.
- 22 2011. április 13-i, illetve május 27-i leveleivel az OHIM, a Törvényszék eljárási szabályzata 133. cikke 3. §-ának megfelelően, megküldte a Törvényszék részére a harmadik fellebbezési tanács előtti eljárások iratanyagát, amelyek tartalmazták a megsemmisítési osztály előtti eljárások iratanyagát is.
- 23 2012. február 29-i határozatával a Törvényszék második tanácsának elnöke a felek meghallgatását követően a Törvényszék eljárási szabályzata 50. cikkének 1. §-a alapján a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélethozatal céljából elrendelte a jelen ügyek egyesítését.

A jogkérdésről

- 24 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, lényegében a 6/2002 rendelet 6. cikkének megsértésére alapított jogalapra hivatkozik.

Az első ízben a Törvényszék előtt benyújtott dokumentumok elfogadhatóságról

- 25 Az OHIM vitatja a Törvényszék előtt benyújtott kérelmek A3 és A4 szám alatt csatolt mellékleteinek elfogadhatóságát, amennyiben ezen iratokat az OHIM előtti eljárás egyik szakasza során sem nyújtották be.
- 26 A felperes válaszában előadja, hogy nem új bizonyítékokról van szó, amelyek a jogvita keretét módosítanák, hanem ezek csupán a szóban forgó formatervezési minták térbeli ábrázolásai, amelyek bemutatására azon okból került sor, hogy a formatervezési mintákat jellemző alapvető eltérések vizualizálását megkönnyítsék, és amelyek a tájékozott használóban eltérő általános benyomást keltenek. Egy dolog lenne a Törvényszék előtti eljárásban olyan új bizonyítékok benyújtása, amelyek új körülményeket vetnének fel, vagy új és a fellebbezési tanács előtt bemutatottól eltérő érvek alapjaként szolgálnának. Más dolog lenne olyan dokumentumok becsatolása, amelyek a már előterjesztett érvek megerősítésére szolgálnak, illetve annak bizonyítására, hogy az OHIM-nak a megtámadott határozatokban elfogadott álláspontja mind téves, mind alapokat nélkülöző.
- 27 Fel kell hívni a figyelmet, hogy függetlenül attól, amit a felperes állít, a kérelmek A3 és A4 szám alatt csatolt mellékletei új bizonyítékokat képeznek, amelyek nem álltak a fellebbezési tanács rendelkezésére.
- 28 Ezen, első ízben a Törvényszék előtt benyújtott dokumentumokat nem lehet tekintetbe venni. Ugyanis a 6/2002 rendelet 61. cikke értelmében a Törvényszékhez benyújtott keresetek az OHIM fellebbezési tanácsai által hozott határozatok jogszerűségének vizsgálatára irányulnak, így a Törvényszéknek nem az a feladata, hogy az első ízben előtte benyújtott bizonyítékok fényében újból megvizsgálja a tényállási elemeket. A fenti dokumentumokat el kell tehát utasítani, anélkül hogy szükséges lenne azok bizonyítóerejének vizsgálata (lásd a Törvényszék T-9/07. sz., Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM - PepsiCo [kör alakú promóciós termék ábrázolása] ügyben 2010. március 18-án hozott ítéletének [EBHT 2010., II-981. o.] 24. pontját; lásd továbbá analógia útján a Bíróság C-29/05. P. sz., OHIM kontra Kaul ügyben 2007. március 13-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-2213. o.] 54. pontját és a Törvényszék T-342/05. sz., Henkel kontra OHIM – SERCA [COR] ügyben 2007. május 23-án hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 31. pontját).
- 29 Ugyanezen megállapítás vonatkozik, ahogyan azt a tárgyaláson az OHIM és a beavatkozó előadta, a felperes által 2012. május 29-én az észrevételeihez csatolt dokumentumokra, amelyek benyújtására először került sor azon álláspont alátámasztására, miszerint fennállt a technikai állás telítettsége.

A 6/2002 rendelet 6. cikkének megsértésére vonatkozó egyetlen jogalapról

- 30 Ezen jogalap keretében a felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévesen értékelte a vitatott formatervezési minták egyéni jellegét. A szóban forgó formatervezési minták közötti különbségek olyan mértékűek, hogy a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesznek, következésképpen a vitatott formatervezési minták egyéni jelleggel rendelkeznek.
- 31 Az OHIM és a beavatkozó vitatja a felperes érveit.
- 32 A 6/2002 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint a formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha új és egyéni jellegű.
- 33 A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a közösségi formatervezési mintának egyéni jellege van, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz a lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési minta esetén a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően.

- 34 A 6/2002 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy az egyéni jelleg megítélésakor figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokokkal alakíthatta ki a mintát.
- 35 A 6/2002 rendelet 63. cikke akként rendelkezik, hogy „az [OHIM] az [...] eljárásban a tényeket hivatalból vizsgálja. Megsemmisítési eljárásban azonban [...] a vizsgálat során a felek által előterjesztett tényálláshoz, bizonyítékokhoz és érvekhez, valamint a kérelem szerinti igényekhez kötve van”.
- 36 Először is, ami a tájékozott használó meghatározását illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat alapján a 6/2002 rendelet 6. cikke szerinti „tájékozott használó” nem a gyártója vagy az eladója annak a terméknek, amelyben rendeltetése szerint a szóban forgó formatervezési minták megtestesülnének, illetve amelyre azokat alkalmaznák. A tájékozott használó különösen éber, és a korábbi fejleményeket, azaz a szóban forgó termékre vonatkozó, a vitatott formatervezési minta bejelentésének napján vagy adott esetben az igényelt elsőbbség napján már nyilvánosságra jutott formatervezési mintákat illetően bizonyos fokú ismerettel rendelkezik (a fenti 28. pontban hivatkozott „kör alakú promóciós termék ábrázolása”-ügyben hozott ítélet 62. pontja).
- 37 Egyebekben a „használói” minőség feltételezi, hogy az érintett személy használja azt az árut, amelyben a formatervezési minta megtestesül, annak a célnak megfelelően, amelyre az említett árut szánták (a Törvényszék T-153/08. sz., Shenzhen Taiden kontra OHIM - Bosch Security Systems [távközlési berendezés] ügyben 2010. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2010., II-2517. o.] 46. pontja).
- 38 A „tájékozott” jelző ezenkívül azt sugallja, hogy a használó – anélkül, hogy tervezői vagy szakértői képességekkel rendelkezne – ismeri az érintett ágazatban jelen lévő különböző formatervezési mintákat, bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik azon alkotóelemeket illetően, amelyek a formatervezési mintáknak általában a részét képezik, és az érintett termékek iránti érdeklődésből kifolyólag viszonylag nagyfokú figyelmet tanúsít azok használatakor (a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 47. pontja).
- 39 Mindazonáltal e körülmény nem vonja maga után, hogy a tájékozott használó – az érintett áru használata révén felhalmozott tapasztalatán túl – képes megkülönböztetni egymástól az áru megjelenésének azon aspektusait, amelyeket annak technikai funkciója követelt meg, és azokat, amelyek önkényesek (a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 48. pontja).
- 40 A C-281/10. P. sz. PepsiCo/Grupo Promer Mon Graphic ügyben 2011. október 20-án hozott ítéletének (EBHT 2011., I-10153. o.) 53. pontjában a Bíróság rámutatott arra, hogy a „tájékozott használó” fogalmát úgy kell értelmezni, mint a védjegyjogban alkalmazandó átlagos fogyasztó (akitől nem várnak el semmilyen különleges ismeretet, és aki általában nem hasonlítja közvetlenül össze az ütköző védjegyeket) és a komoly technikai ismeretekkel rendelkező szakember között elhelyezkedő köztes fogalmat. Így a tájékozott használó fogalmát úgy lehet értelmezni, mint amely – akár személyes tapasztalata, akár az adott ágazatra vonatkozó kiterjedt ismeretei folytán – nem átlagosan figyelmes, hanem különösen éber használót jelöl.
- 41 Jelen esetben a fellebbezési tanács akként határozta meg a tájékozott használót, mint aki otthonába történő felszerelés céljából fűtőberendezéseket vásárol. A fellebbezési tanács ehhez hozzáfűzte, hogy a használónak olyan értelemben kell „tájékozottnak” lennie, hogy lehetősége volt megtekinteni és összehasonlítani a fűtőberendezések egyes modelljeit, design és lakberendezési folyóiratokban, valamint szaküzletekben és interneten történő böngészés révén. Másként fogalmazva, a fellebbezési tanács szerint ezen személy, anélkül hogy az ipari minta területén szakértelemmel rendelkezne (mint valamely építész vagy belsőépítész), tájékozott a piac ajánlatait, a divat irányzatait és az alaptermék jellemzőit illetően (a megtámadott határozatok 39. pontja).
- 42 Meg kell állapítani, hogy ezen meghatározás, amellyel végeredményben a felperes is egyetért, helyes.

- 43 Másodsorban, ami valamely formatervezési minta egyéni jellegének megítélését illeti, a 6/2002 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése szerint figyelembe kell venni az egyéni jelleg megítélésakor, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát.
- 44 A formatervezési minta megvalósításakor kibontakozó alkotói szabadság fokát többek között a terméknek vagy a termék egyik elemének műszaki funkciója által megszabott jellemzőkhöz kapcsolódó követelmények, sőt a termékre vonatkozó jogszabályi előírások határozzák meg. Ezeknek a követelményeknek köszönhetően bizonyos jellemzők szabvánnyá, és így az érintett termékre alkalmazott formatervezési mintáknál általánossá válnak (a fenti 28. pontban hivatkozott „kör alakú promóciós termék ábrázolása”-ügyben hozott ítélet 67. pontja, valamint a Törvényszék T-11/08. sz., Kwang Yang Motor kontra OHIM – Honda Giken Kogyo [belsőégésű motor] ügyben 2011. szeptember 9-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 32. pontja).
- 45 Ennek következtében minél nagyobb a szerző alkotói szabadságfoka a minta kialakításakor, annál kisebb a valószínűsége, hogy az összehasonlított minták közötti másodlagos különbségek a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltenek. Ezzel szemben minél korlátozottabb a szerző alkotói szabadságfoka a minta kialakításakor, annál nagyobb a valószínűsége, hogy az összehasonlított minták közötti másodlagos különbségek a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltenek. Következésképpen a magas fokú alkotói szabadság egy minta kialakításakor megerősíti azon megállapítást, miszerint az olyan összehasonlított formatervezési minták, amelyek nem mutatnak jelentős eltéréseket, ugyanazon összbenyomást gyakorolják a tájékozott használóra (a fenti 44. pontban hivatkozott „belsőégésű motor”-ügyben hozott ítélet 33. pontja).
- 46 A megtámadott határozatok 48. pontjában a fellebbezési tanács arra az álláspontra helyezkedett, miszerint nem meggyőző a felperes azon érve, hogy a jelen esetben az alkotói szabadság csökkentett fokú lenne. A fellebbezési tanács különösen a csöveket illetően emelte ki azt, hogy többféle keresztmetszet képzelhető el, ahogyan azt a felperes 000593959-0003–000593959-0008. lajstromszámú mintái mutatják.
- 47 Meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács álláspontja helyes.
- 48 Ami ugyanis a csövek alakját illeti, nem került bizonyításra, sőt nem is került felvetésre, hogy az alkotói szabadságfoknak különös korlátai lennének. Sőt éppen ellenkezőleg, úgy tűnik, hogy a szerző – ami a csövek keresztmetszetét illeti – számos különböző forma közül választhat, amely illusztrálására szolgálnak a felperes 000593959-0003–000593959-0008. szám alatt lajstromozott formatervezési mintái.
- 49 Ami a gyűjtők alakját illeti, a felperes egyáltalán nem bizonyította, hogy fennállnak olyan műszaki vagy jogszabályi követelmények, amelyek korlátozzák az alkotói szabadságfokot. Következésképpen a felperes azon állítása, miszerint „nem véletlen, hogy a [beavatkozó], a [felperes] és gyártók nagy része által ténylegesen gyártott fűtőberendezések gyűjtőinek átmérői állandóak és egyaránt 34 vagy 35 mm nagyságúak” nemcsak nem bizonyítja műszaki vagy jogszabályi követelmény fennállását, amelyek előírnák ezen átmérőt a fűtőberendezések gyártóinak, hanem éppen ellenkezőleg, kifejezetten azt fejezi ki, hogy gyűjtők esetén más átmérő használata – függetlenül attól, hogy a kör alakútól eltérő keresztmetszet használatáról legyen szó – nemcsak lehetséges, hanem elő is fordul.
- 50 Ezen megállapításokat támasztja alá a felperes válasza, amely az OHIM és a beavatkozó a jelen ügyben a műszaki vagy jogszabályi követelmény hiányára vonatkozó megjegyzésére vonatkozott. Ezen megjegyzésre történő válaszában a felperes kiemeli, hogy „jelen esetben legalábbis a beavatkozó és a felperes termékeinek gyűjtői azonos átmérővel rendelkeznek, és ez bizonyosan egy tényleges referenciakritériumot képez a két fűtőberendezés mintáinak összehasonlító vizsgálatokor”. Mindazonáltal meg kell állapítani, hogy azon esetleges körülmény, miszerint a felek által a szóban

forgó minták alapján ténylegesen gyártott fűtőberendezések azonos átmérővel rendelkeznek, nem változtat azon a tényen, miszerint nem került bizonyításra, hogy műszaki vagy jogszabályi követelmény állna fenn, ami a gyűjtőket illeti.

- 51 Ami végül a csövek és gyűjtők közötti csatlakoztatás részleteit illeti, ezek esetén sem kerültek megállapításra műszaki vagy jogszabályi követelmények.
- 52 A fenti megállapításokból következik, ahogyan azt az OHIM megállapította, hogy a fellebbezési tanács lényegében helyesen jutott arra a következtetésre a megtámadott határozatok 48. pontjában, hogy az alkotói szabadságfok nem volt korlátozott.
- 53 Harmadsorban meg kell vizsgálni a felperes által bírált, a fellebbezési tanácsnak a vitatott formatervezési minták egyéni jellegére vonatkozó értékelését.
- 54 A felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács tévedett, amikor azt állította, hogy a szóban forgó formatervezési mintákban a „gyűjtők oldalsó kiugró részei szintén azonosak” (a megtámadott határozatok 48. pontja). A vitatott formatervezési mintákat ugyanis, ami a gyűjtőket illeti, megtört vonalak jellemzik, mivel nem rendelkeznek előre meghatározott hosszúsággal, ahogyan – mindenesetre – nem rendelkeznek oldalsó kiugró résszel, a korábbi formatervezési mintákkal ellentétben. Következésképpen a korábbi formatervezési mintákkal ellentétben, azon tény, hogy a vitatott formatervezési minták gyűjtőinek nincs oldalsó kiugró része, képezi az első jelentős különbséget a szóban forgó formatervezési minták között, amelyet a fellebbezési tanács tévesen nem vett figyelembe.
- 55 Először is meg kell állapítani, ahogyan azt az OHIM a Törvényszék előtt elismerte, a vitatott formatervezési minták a gyűjtők széleire vonatkozóan nem tartalmaznak oltalmi igényt, és különösen azon kiugró részre sem, amelyekkel a gyűjtők rendelkezhetnek az utolsó cső tekintetében. Ezen igény hiányára következtetni lehet a megtört vonalakból, amelyekkel a vitatott formatervezési minták ábrázolásában lezárják a gyűjtők alakját.
- 56 Ezen, az igény hiányára vonatkozó megállapítás, ami a gyűjtők széleit illeti, egyébként koherens azon ténnyel, hogy a vitatott formatervezési minták, ahogyan az kifejezetten kiderül a felperes által benyújtott lajstromozás iránti kérelmekből, nem „fűtőberendezések” mintái, hanem korlátozólag „termoszifonok” (modelli di termosifoni) mintái, amelyek rendeltetése fűtőberendezések tekintetében történő alkalmazásukból áll.
- 57 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a „fűtőberendezésekre” (radiator per riscaldamento) történő hivatkozás, amely az OHIM részéről hivatalból történik a *Közösségi Formatervezési Minta Értesítőben* közzétett lajstromozások tekintetében, az OHIM pusztán adminisztratív lépésének eredménye, amelynek célja a nem kötelező terminológia alapján ezen lajstromozások besorolása a Locarnói Megállapodás által bevezetett osztályozás alapján (lásd a fenti 2. pontot). Ezen kezdeményezés nem helyettesítette, valamint nem érvénytelenítette a lajstromozás iránti kérelmekben megjelölt vitatott formatervezési minták – termoszifonok mintái – leírását (lásd e tekintetben a 6/2002 rendelet 36. cikkének (6) bekezdését és a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendelet [HL L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 31. kötet, 14. o.] 3. cikkét).
- 58 A fenti megállapításokból következik, hogy minden a szóban forgó formatervezési minták gyűjtőinek kiugró részeire vonatkozó hivatkozás, függetlenül attól, hogy azok azonosnak tekinthetők, vagy ténylegesen azok lehetnének, vagy éppen ellenkezőleg különbözőnek minősülnek, meghaladja a vitatott formatervezési minták által igényelt oltalom keretét, és ezen okból nem bírnak relevanciával.
- 59 Következésképpen tévesen állapította meg a fellebbezési tanács a megtámadott határozatok 41. pontjában, hogy „a [szóban forgó formatervezési minták] gyűjtőinek oldalsó kiugró része” azonos.

- 60 Akármilyen is legyen az OHIM álláspontja, a fellebbezési tanács ezen megállapítása az egyike azoknak, amelyek a megtámadott határozatok 42. pontjában alátámasztják az ezen határozatok 41. pontjában található állítást, amely szerint „[a szóban forgó formatervezési minták] általános megjelenését hasonlóknak kell tekinteni, illetve olyan természetűnek, amely a tájékozott használóban nem kelt jelentős mértékben eltérő benyomást”.
- 61 Mindazonáltal a fellebbezési tanács ezen téves értékelése nem vonhatja maga után a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését, amennyiben a fellebbezési tanács ezen határozatainak egyéb, a gyűjtők és csövek formáira, elrendezésére és arányos viszonyára vonatkozó megállapításai elegendőek azon következtetés megfelelő alátámasztásához, miszerint a vitatott formatervezési minták nem rendelkeznek egyéni jelleggel.
- 62 Ami a többi megállapítást illeti, először is a fellebbezési tanács megállapította, hogy a szóban forgó formatervezési mintákban közös, hogy két kör alakú keresztmetszettel rendelkező vízszintes gyűjtőből állnak külső részükön rögzítve (a 000593959 0002. és a 4. sz. formatervezési minta esetén), valamint hátsó részükön rögzítve (a 000593959–0001. és 5. sz. formatervezési minta esetén), amelyhez előlről csatlakoznak a négyszögletes keresztmetszetű, sűrűn egymás mellett álló függőleges elemek (fűtőcsövek) (a megtámadott határozatok 40. pontja).
- 63 A fellebbezési tanács megállapította, hogy a szóban forgó formatervezési minták összetevőinek azonos az alakja. Azon tényre hivatkozik, miszerint a függőleges csövek négyszögletesek, a gyűjtők henger alakúak (a megtámadott határozatok 41. pontja).
- 64 Ezt követően a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a felperes által előtte kiemelt, a szóban forgó minták közötti arányossági különbségek, először is a csövek szélessége és mélysége közötti viszonyt illetően, másodszor a csövek szélessége és két cső közötti távolság viszonyát illetően, és harmadszor a gyűjtő átmérője és a csövek mélysége közötti viszonyt illetően természetesen nem vonhatóak kétségbe, azonban nem voltak elegendőek ahhoz, még ha egyszerre is kerülnek figyelembevételre, hogy a szóban forgó formatervezési minták tájékozott használóra tett összbenyomását módosítsák (a megtámadott határozatok 43–47. pontja).
- 65 Ezen megállapítások megcáfolására a felperes megismétli lényegében az OHIM előtt eloadott érvelését, amelyet a szóban forgó minták közötti arányossági különbségekre alapít, amelyeket elegendően fontosnak tart ahhoz, hogy a tájékozott fogyasztóban jelentősen eltérő benyomást keltsenek. A felperes ennek megfelelően összehasonlítja a szóban forgó minták tekintetében a csövek mélységi/szélességi arányát (2,2 : 1 a korábbi minták esetén, ellentétben a 1,7 : 1 arányszámmal a vitatott minták esetén) és a két cső közötti távolság, valamint a csövek szélessége közötti arányt (1 : 1 a korábbi minták esetén, ellentétben a 0,6 : 1 arányszámmal a vitatott minták esetén).
- 66 A felperes szerint kétségbevonhatatlan, hogy a korábbi minták sokkal nagyobb mélységgel rendelkeznek, mint a vitatott minták, valamint a korábbi minták csövei közötti távolság nagyobb, mint a vitatott minták esetén. A fentiekből, ami a tájékozott használóra tett összbenyomást illeti, egy világos és jelentős különbség következik.
- 67 Előzetesen ki kell emelni, hogy az igényelt oltalom formatervezési mintákra vonatkozik, függetlenül azon termékek tényleges méretétől, amelyek vonatkozásában ezen minták alkalmazásra kerülnek, és ezenfelül a felperes semmilyen bizonyítékot nem nyújtott be, miszerint bármilyen jogszabályi vagy műszaki követelmény a fűtőberendezések gyűjtői tekintetében egyenlő átmérőt írna elő (lásd e tekintetben a fenti 49–50. pontot).

- 68 E tekintetben a fentiekhez hozzá kell tenni, hogy az a tény, hogy a felperesnek lehetősége van arra, hogy a kérelmek A2 mellékletében bemutassa a szóban forgó minták nézetét, olyan léptékben, amely lehetővé teszi a gyűjtők látható átmérőinek kiegyenlítését, nem változtat azon a tényen, hogy nem került bizonyításra, hogy ezen gyűjtőket, jogszabályi vagy műszaki kényszer következtében, ténylegesen azonos átmérőben kell gyártani.
- 69 Továbbá a felperes állításai, amelyek szerint a korábbi minták „sokkal nagyobb mélységgel rendelkeznek”, mint a vitatott minták, vagy amelyek szerint a korábbi minták csöveit „nagyobb távolságok” jellemzik, mint a vitatott minták esetében, vagy továbbá, amelyek szerint méterenként a termoszfionokat illetően, a vitatott minták alapján megvalósítandó fűtőberendezések „44 csőből” állnak, a korábbi minták alapján megvalósítandóak pedig „24 nyilvánvalóan szélesebb és nagyobb távolságokkal rendelkező csőből” állnak, nem bírnak relevanciával, mivel a tényleges méretek alapján tett összehasonlításból állnak, amelynek kiszámolására olyan feltevés alapján került sor, amely nem került bizonyításra, miszerint a szóban forgó minták által ábrázolt gyűjtők szükségszerűen azonos átmérővel rendelkeznek.
- 70 Ugyanezen okokból a felperes tévesen állítja azt, hogy a fellebbezési tanács nem megfelelően értékelte a szóban forgó minták méreteit, mivel ezen mintákat nem hasonlította össze azon az alapon, hogy az ezen minták által ábrázolt gyűjtők ugyanolyan mérettel rendelkezzenek.
- 71 Végül a szóban forgó minták által keltett összbnyomások összehasonlítása végett és figyelmen kívül hagyva a formák megválasztására és a csövek, valamint a gyűjtők elrendezésére vonatkozó többi releváns megállapítást, jelen esetben kizárólag a különböző formatervezési minták belső arányossági viszonyának különbségeire vonatkozó megállapítások relevánsak.
- 72 Ezen előzetes észrevételek fényében ki kell emelni, hogy ténylegesen igaz, ahogyan azt egyebekben a fellebbezési tanács is megállapítja, hogy a szóban forgó minták között fennállnak bizonyos különbségek, ami ezen minták belső arányossági viszonyát illeti.
- 73 Ekképpen a fellebbezési tanács a felperes által az OHIM által bemutatott bizonyítékokat alapul véve hivatkozik a csövek mélységi/szélességi aránya ($2,2 : 1$ a korábbi minták esetén, ellentétben a $1,7 : 1$ arányszámmal a vitatott minták esetén) közötti különbségekre; a két cső közötti távolság, valamint a csövek szélessége közötti arányra ($1 : 1$ a korábbi minták esetén, ellentétben a $0,6 : 1$ arányszámmal a vitatott minták esetén); a gyűjtők átmérője, valamint a csövek mélysége közötti arányra (olyan arány, amely kisebb egy egységnél a korábbi minták esetében, és nagyobb egy egységnél a vitatott minták esetén) (a megtámadott határozatok 46. pontja).
- 74 A fellebbezési tanács lényegében úgy ítéli meg, hogy ezen különbségek, akár együttesen, akár külön vesszük őket figyelembe, nem elégségesen jelentősek ahhoz, hogy módosítsák a szóban forgó minták által keltett összbnyomást (a megtámadott határozatok 44–47. pontja).
- 75 Ezen összefüggésben a fellebbezési tanács folytatta az eljárást, elutasítva felperes azon érvét, miszerint a szerző alkotói szabadságfoka korlátozott volt (a megtámadott határozatok 48. pontja).
- 76 A fellebbezési tanács értékelése vizsgálatának ezen szakaszában, ki kell emelni, hogy még ha helyes is a fellebbezési tanács ezen utolsó megállapítása (lásd a fenti 46–52. pontot), mégis fennáll egy másik kérdés – amely releváns a tájékozott használó figyelmének értékelése szempontjából, ami a szóban forgó minták közötti különbségeket illeti –, amelyet a felperes az OHIM előtti eljárás során vetett fel.
- 77 Önmagukból a megtámadott határozatokból kiderül ugyanis, hogy a felperes előadta, mind a megsemmisítési osztály (lásd a megtámadott határozatok 4. pontjának második mondatát), mind a fellebbezési tanács (lásd a megtámadott határozatok 11. pontja, c) alpontjának második mondatát) előtt azon érvét, miszerint a fűtőberendezések és gyűjtők ágazata, ami a modelleket illeti, telített, aminek következtében a szóban forgó modellek belső arányai közötti különbségek – távol attól, hogy

jelentéktelennek minősüljenek, összehasonlítva az említett mintákat összekötő közös pontokkal – épp ellenkezőleg, azonnal észlelhetőek voltak egy tájékozott használó részéről, és következésképpen eltérő összbenyomást keltettek.

- 78 Az is kiderül a megtámadott határozatokból, hogy a fellebbezési tanács előtt a felperes emlékeztetett arra, hogy ezen érveket megfelelően alátámasztotta a megsemmisítési osztály előtt, amely azokat még megcáfolás végett sem vette figyelembe (a megtámadott határozatok 11. pontjának c) bekezdése, *in fine*).
- 79 Márpedig meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács, még ha kifejezetten hivatkozik is a felperes ezen érveire, ami a technikai állás telítettségét illeti, a megtámadott határozatokban nem nyilatkozik e tekintetben, még úgy sem, hogy elutasítja azokat mint nem bizonyítottakat.
- 80 Különösen és ellentétben azzal, amit az OHIM válaszbeadványában a Törvényszék előtt felvet, a megtámadott határozatok 48. pontja nem tárgyalja ezt a kérdést, hanem csupán a jogszabályi vagy műszaki követelmény miatti alkotói szabadság korlátjának kérdését, amely viszont ettől eltérő kérdés.
- 81 Azon megállapítás ugyanis, miszerint az alkotói szabadságot nem korlátozta műszaki vagy jogszabályi követelmény, ténylegesen nem válaszolja meg azon kérdést, hogy fennállt-e ténylegesen a technikai állás telítettsége, azon az alapon, hogy léteztek más, a szóban forgó mintával azonos jellemzőkkel bíró termoszfionok vagy fűtőberendezések, egy olyan technikai állás, amely fogékonyabbá tehetette a tájékozott használót ezen különböző minták belső arányosságai különbségeire.
- 82 A Törvényszék által, a megtámadott határozatok indokolása tekintetében megkérdezett OHIM és a beavatkozó, ami a felperesnek a technikai állás telítettségére vonatkozó állítását illeti, nem vitatják a megtámadott határozatok indokolásának hiányát a technikai állás telítettségével kapcsolatban. Sőt, éppen ellenkezőleg, az OHIM 2012. május 29-i észrevételeiben lényegében elismeri az indokolás hiányát.
- 83 Ezzel egyidejűleg az OHIM először is azt állítja 2012. május 29-i észrevételeiben, majd a tárgyaláson, hogy a felperes nem azt állította, hogy a technikai állás telítettsége befolyásolni tudná a minta tájékozott használó általi észlelését, hanem csupán azt állította, hogy ezen telítettségéből korlátozott alkotói szabadság következhet, és másodszor, hogy ezen állítás téves.
- 84 Másodlagosan a beavatkozó által támogatott OHIM előadja, hogy mindenesetre a felperes nem bizonyította a technikai állás telítettségét, valamint az OHIM nem köteles olyan érvekre válaszolni, amelyek érdektelenek, és nem bírnak relevanciával. Az OHIM utal a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítéletre (58. pont) is, előadva, hogy a Törvényszék ebben az ítéletben kizárta az olyan technikai állás telítettségének relevanciáját, amely valamely formatervezési minta egyik irányzatához kapcsolódik, illetve megerősítette azon elvet, hogy egy ilyen irányzat nem bír relevanciával az egyéni jelleg értékelésénél.
- 85 Ami az OHIM-nak 2012. május 29-i észrevételeiben, majd a tárgyaláson előadott első állítását illeti azzal kapcsolatban, hogy a felperes állított-e valamit a megsemmisítési osztály, illetve a fellebbezési tanács előtt, vagy sem, meg kell állapítani, hogy ezen állítást közvetlenül cáfolják mind a fenti 77–79. pontban található megállapítások, mind az OHIM által válaszbeadványának 15. pontjában a felperes által a technikai állás telítettségére vonatkozóan a fellebbezési tanács előtt tett érvére történt hivatkozás. Következésképpen ténylegesen nem vitatható, hogy a felperes az OHIM előtt állította, hogy a szóban forgó minta vonatkozásában a tájékozott használó észlelését befolyásolni képes technikai állás telítettsége fennállt, valamint hogy az OHIM ezen érvet helyesen azonosította.
- 86 Következésképpen az OHIM második állítása, miszerint az alkotói szabadság csökkentett mozgási tere nem következhet a technikai állás telítettségéből, úgy tűnik, nem bír relevanciával.

- 87 Jelen esetben az az egyetlen kérdés, hogy vajon a fellebbezési tanács megvizsgálta-e a felperes érvét, miszerint fennállt-e a technikai állás telítettsége, amely befolyásolni tudta volna a tájékozott használó szóban forgó mintákkal kapcsolatos észlelését. Márpedig, ahogyan az korábban már megállapításra került, ezen kérdésre történő válasz, miszerint az OHIM részéről történt-e vizsgálat, nemleges.
- 88 Másodlagosan előterjesztett érveivel a beavatkozó által támogatott OHIM előadja, hogy a felperes mindenesetre nem bizonyította előtte a technikai állás telítettségét, valamint hogy nem köteles olyan érvekre válaszolni, amelyek érdektelenek, vagy nem rendelkeznek relevanciával.
- 89 Először is, ami az arra történő utalást illeti, hogy az OHIM nem köteles olyan érvekre válaszolni, amelyek érdektelenek, vagy nem rendelkeznek relevanciával, tekintetbe kell venni, ahogyan arra történt már utalás a fenti 81. pontban, hogy a technika állása esetleges telítettsége, amely abból következett, hogy állítólag jelen voltak más, a szóban forgó mintával azonos általános jellemzőkkel bíró termoszfionok vagy fűtőberendezések, releváns volt, amennyiben alkalmas volt arra, hogy fogékonyabbá tegye a tájékozott használót ezen különböző minták belső arányainak különbségeire.
- 90 Ami azon érvet illeti, hogy a felperes az OHIM előtt nem bizonyította a technikai állás telítettségét, meg kell állapítani, hogy ezen megállapítás – ahogyan lényegében azt a felperes állítja – a megtámadott határozatok késedelmes indokolásának kísérletét képezi, amely a Törvényszék előtt elfogadhatatlan. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az indokolást főszabály szerint ugyanakkor kell közölni az érdekelttel, mint a számára sérelmet okozó aktust, mivel az indokolás hiányát nem teheti szabályossá azon tény, hogy az érdekelt az európai uniós bíróság előtti eljárás során megismeri a jogi aktus indokait (a Bíróság 195/80. sz., Michel kontra Parlament ügyben 1981. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 1981., 2861. o.] 22. pontja, valamint a C-189/02. P., C-202/02. P., C-205/02. P.–C-208/02. P. és C-213/02. P. sz., Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. június 28-án hozott ítéletének [EBHT 2005., I-5425. o.] 463. pontja; a Törvényszék T-228/02. sz., Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra Tanács ügyben 2006. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-4665. o.] 139. pontja).
- 91 A fentiekén túl, és amennyiben az OHIM arra vonatkozó érve, miszerint a technikai állás telítettsége nem került bizonyításra az igazgatási eljárásban, úgy tekinthető a felperes által a 2012. május 29-i észrevételekben benyújtott kérelmek, érvek és új bizonyítási elemekkel együttesen, mint egy felkérés a Törvényszék részére, hogy maga vizsgálja meg ezen telítettség fennállásának kérdését, valamint annak a tájékozott használó észlelésére tett hatását, ami a szóban forgó formatervezési mintákat illeti, azt el kell utasítani.
- 92 Emlékeztetni kell ugyanis arra, hogy a Törvényszék számára biztosított megváltoztatásra vonatkozó hatáskör nem ruházza őt fel azzal a jogkörrel, hogy olyan értékelést fogalmazzon meg, amellyel kapcsolatban az említett fellebbezési tanács még nem foglalt állást és a megváltoztatásra vonatkozó hatáskör gyakorlásának főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (a Bíróság C-263/09. P. sz., Edwin kontra OHIM ügyben 2011. július 5-én hozott ítéletének [EBHT 2011., I-5853. o.] 72. pontja).
- 93 Végül, ami az OHIM-nak a „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítéletre történő hivatkozását illeti (fenti 37. pont, 58. pont), ki kell emelni, hogy ezen hivatkozás nem bír relevanciával.
- 94 A „távközlési berendezés”-ügyben ugyanis a felperes érve lényegében abból állt, hogy az alkotói szabadság korlátozásra került többek között a formatervezési minták esetén fennálló általános irányzatnak való megfelelés miatt (a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 52. pontja, *in fine*). A Törvényszék ezen állítást elutasította arra való hivatkozással, hogy a formatervezési minták esetén releváns az általános irányzat, már csak az érintett minta esztétikai

észlelése miatt is, és ily módon esetlegesen befolyással lehet azon áru kereskedelmi sikerére, amelyben azt felhasználták (a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 58. pontja).

- 95 A Törvényszék ezáltal csupán elutasította, hogy a formatervezési minták terén egy általános irányzatra mint faktorra úgy lehessen tekinteni, mint amely az alkotói szabadságot korlátozza, mialatt éppen ez a szabadság teszi az alkotó számára lehetővé, hogy új formákat, új irányzatokat hozzon létre, illetve hogy a már meglévő irányzatokon újítsa.
- 96 A Törvényszék ellenben a „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítéletben (a fenti 37. pont), nem kívánt nyilatkozni arról, hogy az olyan helyzetet, mint a technikai állás telítettségét, úgy kellene tekinteni, mint amely nem bír relevanciával a minta egyéni jellegének értékelésekor. Ezenfelül az egyéni jelleg értékelésénél kizárt minden olyan megállapítást, amely a vizsgált minta esztétikai minőségére vagy azon termék kereskedelmi sikerére vonatkozik, amelyben ezen mintát felhasználták (lásd e tekintetben a fenti 37. pontban hivatkozott „távközlési berendezés”-ügyben hozott ítélet 58. pontját, *in fine*).
- 97 A fenti megállapításokból következik, hogy bár a megtámadott határozatok kifejezetten említik a felperesnek a technikai állás telítettségére vonatkozó érvét, és bár ezen érv releváns volt a vitatott formatervezési minták egyéni jellegének értékelésekor, ezen állítás tekintetében a határozatok nem tartalmaznak indokolást.
- 98 Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség, amelynek célja egyrészt az érdekeltnek elegendő tájékoztatás nyújtása annak eldöntéséhez, hogy a jogi aktus megalapozott-e, vagy hogy szenved-e esetleg az érvényességének vitatását az uniós bíróság előtt lehetővé tévő valamilyen hibában, másrészt annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság felülvizsgálhassa a jogi aktus jogszerűségét (a Bíróság C-199/99. P. sz., Corus UK kontra Bizottság ügyben 2003. október 2-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-11177. o.] 145. pontja, valamint a fenti 90. pontban hivatkozott Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 462. pontja), az uniós jog alapvető elvének minősül, amelytől csak kényszerítő megfontolások miatt lehet eltérni (lásd a Törvényszék T-218/02. sz., Napoli Buzzanca kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 29-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2005., I-A-267. és II-1221. o.] 57. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 99 Ezen összefüggésben, amelyből kiderül, hogy a fent hivatkozott 59–61. pontban hivatkozott téves értékelésen túl a fellebbezési tanács a megtámadott határozatokat nem indokolta meg egy olyan kérdésben, amely releváns a vitatott minták egyéni jellegének értékelésénél, a megtámadott határozatokat hatályon kívül kell helyezni, amennyiben megsemmisítették a vitatott formatervezési mintaoltalmakat, és a kereseteket ezt meghaladó részükben el kell utasítani.

A költségekről

- 100 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Az OHIM-et mivel lényegében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.
- 101 Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-ának harmadik bekezdése alapján az OHIM-et támogató beavatkozó maga viseli saját költségeit.
- 102 A fentiekben foglaltakon túl a felperes azt kérte, hogy a Törvényszék a beavatkozót kötelezze az OHIM előtti igazgatási eljárásban felmerült költségek viselésére. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 136. cikkének 2. §-a értelmében a feleknél a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen felmerült költségeket megtérítendő költségeknek kell tekinteni. Ez

azonban nem vonatkozik a megsemmisítési osztály előtti eljárás során felmerült költségekre. Ennélfogva a felperes az iránti kérelmének, hogy a Törvényszék kötelezze a beavatkozót mint pervesztést az OHIM előtti igazgatási eljárás költségeinek viselésére, kizárólag azon költségek vonatkozásában lehet helyt adni, amelyek a felperes részéről a fellebbezési tanács előtti eljárással kapcsolatban szükségszerűen merültek fel.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a Belső Piaci Harmonizáció Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) harmadik fellebbezési tanácsának 2010. november 2-i határozatait (R 1451/2009-3 és R 1452/2009-3. sz. ügyek) hatályon kívül helyezi, amennyiben azok megsemmisítették a 000593959-0001. és 000593959-0002. sz. formatervezési mintaoltalmakat.**
- 2) **A Törvényszék a kereseteket ezt meghaladó részükben elutasítja.**
- 3) **Az OHIM viseli saját költségein kívül az Antrax It Srl részéről a Törvényszék előtti eljárás során felmerült költségeket.**
- 4) **A The Heating Company (THC) viseli a Törvényszék előtt felmerült költségein kívül az Antrax It részéről a fellebbezési tanács előtti eljárások során felmerült költségeket.**

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Kihirdetve Luxembourgban, a 2012. november 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások